

Про дешеву свічку

Микола Білокопитов

Сьогодні по телевізору показують усе. Ті, кому це треба й не треба знати мають реальну уяву про те, що прокладки бувають з крильцями й без них, що є презервативи чоловічі й жіночі, а користуватися ними потрібно ось так: відеоінструкція додається...

У радянські часи на подібну інформацію в ЗМІ було накладено суворе табу. Зокрема, про деякі болячки інтимного характеру люди між собою говорили на вушко, а хто сміливіший, той, коли вже добряче припече, йшов до лікаря. У 80-ті роки 20-го століття в одному з районів Запорізької області сталося таке.

На прийом до хірурга в районну лікарню приїхав дядько з далекого села. З'ясувалося, що у відвідувача – геморой. Оскільки така хвороба причепилася до нього вперше, пацієнт вів себе сором'язливо й знервовано. Лікар заспокоїв його, мовляв, нічого страшного тут немає. Треба піти в аптеку, купити мазь і свічки. Хірург виписав рецепт, детально пояснив відвідувачу, що і як треба робити й порадив через декілька днів приїхати на прийом, щоб оцінити результати лікування.

Проте вже наступного дня родичі завели зігнутого в три погибелі й узагалі ледь живого дядька до кабінету лікаря.

— Що ж ви оце мені прописали? — почав із претензій до ескулапа пацієнт. — Усього півдня лікуюся за вашою вказівкою, а вже ні сісти, ні встати не можу. Я за тиждень такого лікування просто помру!

— Що трапилося? — злякався лікар. — Заспокойтеся, зараз розберемося. Ану покажуйте, що там у вас?

Коли хірург побачив, що з собою зробив хворий, він ледь не впав у кому. Пацієнта негайно доправили до операційної. Коли криза минула й справи пішли на поправку, дядько розповів – як же так вийшло.

Прийшов він до аптеки з рецептом. Коли йому сказали скільки коштують ліки, селянин, який звик торгуватися на базарі, заповзівся збивати ціну. Та йому пояснили, що тут не прийнято торгуватися. І дядько, сказавши, що він знає, де можна й дешевше купити, пішов звідти. У сусідньому з аптекою магазині купив собі, справді значно дешевше, — десяток дебелих стеаринових свічок. А вже вдома наступного ранку зробив так, як лікар говорив: одну з них (не без проблем) поглибше запхнув, куди треба. Щоправда, повністю свічка не зайшла, тому, щоб вона не випадала, дядько туго обв'язався

рядниною. Було незручно й боляче, але чого не стерпиш заради відновлення здоров'я. Ледве пересуваючись, вийшов із хати і, не подумавши, різко сів на дерев'яний стілець.

Дядьків крик почуло все село.

Прибігли родичі й одвезли невдаху до лікарні.

Доліковували хворого в стаціонарі, зокрема, й за допомогою спеціальних (супозиторних) свічок, на яких йому так хотілося зекономити...